

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นว่า ในทางปฏิบัติแล้ว สำนักงานงบประมาณสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี จะเป็นผู้กำหนดงบประมาณให้กับฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้ง ๆ ที่งบประมาณดังกล่าวจะถูกนำมาใช้ในกิจการของสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม จึงทำให้เกิดปัญหาต่อการดำเนินกิจการของสภาผู้แทนราษฎรในหลายขั้นตอน รวมทั้งเกิดความยุ่งยากและล่าช้าในการปฏิบัติราชการ และจากการที่ผู้เขียนหรือผู้วิจัยสังเกต จากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ที่ผ่านมา มักจะพบว่าข้อมูลที่ฝ่ายบริหาร (คณะรัฐมนตรี) ได้รับจากข้าราชการประจำ (สำนักงานงบประมาณ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี) มักจะเป็นข้อมูลที่คิดว่าข้อมูลที่ฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเสมอ จึงทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกมองว่าด้อยคุณภาพ ขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ขาดการวางแผนและการเตรียมข้อมูลที่ดี ดังนั้น การที่จะขยายบทบาทขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ โดยการจัดตั้งสำนักงานงบประมาณรัฐสภา เพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายของตนเองอย่างเป็นอิสระไม่ขึ้นต่อฝ่ายบริหารนั้น จึงมีแนวทางและแนวความคิดที่เป็นไปได้มาก รวมทั้งจะช่วยให้การบริหารงานขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติแข็งแกร่งและบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ด้วย คือ

1. ต้องศึกษาขั้นตอน ลักษณะการดำเนินงาน และวิธีการอย่างลึกซึ้ง และแน่ชัดว่าเมื่อจัดตั้งแล้วจะทำให้การบริหารงานขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง
2. ต้องศึกษาดูด้วยว่า ลักษณะงานจะไม่ก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนกับงานของสำนักงาน(ฝ่ายบริหาร) ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี(ดูโครงสร้างในภาคผนวก)
3. ถ้าจัดตั้งสำนักงานงบประมาณรัฐสภาขึ้นแล้ว จะได้รับผลประโยชน์คุ้มค่ากับเงินงบประมาณรายจ่ายที่จะต้องลงทุนไปหรือไม่ เพราะจะต้องมีบุคลากรสังกัดหน่วยงานเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งกรม

4. โครงสร้างขององค์กรนิติบัญญัติจะขยายเพิ่มมากขึ้นในอนาคตจริงหรือ? และถ้าขยายตัวเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จะมีผลกระทบต่อประเทศชาติหรือไม่ ต้องทำการศึกษาอย่างถี่ถ้วน

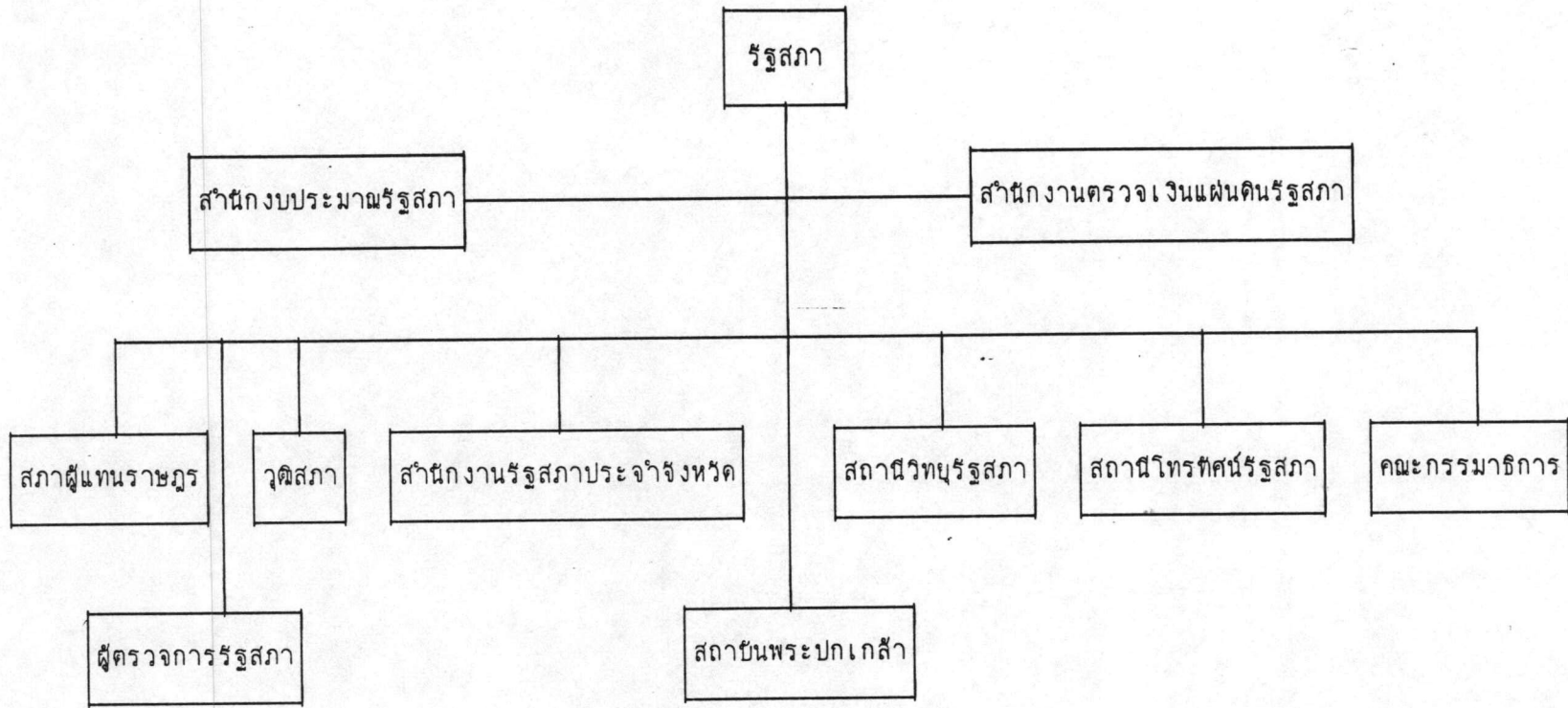
5. ผู้วิจัยเห็นว่า ในอนาคตองค์กรนิติบัญญัติควรขยายตัวและบทบาทเพิ่มมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานให้ทัดเทียมกับฝ่ายบริหาร ซึ่งโครงสร้างต่าง ๆ จะแสดงได้ดังภาพในหน้า 74

6. ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่าควรมีการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติจัดระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535 เช่นกัน เพื่อรองรับโครงสร้างใหม่ขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อให้เหมาะสมกับการเป็นสถาบันนิติบัญญัติอันทรงเกียรติ(ดังโครงสร้างในหน้า 74) ที่เป็นหนึ่งในสามสถาบันตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน

นอกจากข้อเสนอแนะทั้ง 6 ข้อดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้เขียนหรือผู้วิจัย ใคร่ขอเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ในการจัดตั้งสำนักงานงบประมาณรัฐสภาที่จะให้ทำหน้าที่และมีบทบาทตั้งแต่การจัดเตรียม (โดยประสานกับหน่วยงานเจ้าของเงิน) และวิเคราะห์งบประมาณ โดยเน้นการพิจารณาในส่วนที่เป็นข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับความถูกต้องของประชาชนเป็นส่วนใหญ่แล้ว อาจจะต้องทำการทบทวนแผนงานใหม่ ๆ และหาแนวทางดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายที่มีลักษณะมาจากประชาชน (Bottom-top) มากยิ่งขึ้นด้วย ในส่วนใดที่สำนักงานงบประมาณของฝ่ายบริหารจัดทำอยู่แล้ว ก็พยายามปรับปรุงและประสานงานกับสำนักงานงบประมาณรัฐสภาให้ดี ซึ่งอาจจะมีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่มากก็ตาม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นหลาย ๆ ฝ่ายก็ควรจะร่วมมือร่วมใจกันตัดสินใจในแนวทางการใช้ทรัพยากรในส่วนที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อการบริหารประเทศให้เกิดผลดีแก่ส่วนรวมและเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติมากที่สุดด้วย

ผู้เขียนหรือผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางการคิดในเรื่องที่ทำการวิจัยนี้ จะพอเป็นประโยชน์แก่สถาบันนิติบัญญัติไม่มากนักน้อย ทั้งในปัจจุบันและต่อไปในอนาคต

โครงสร้างองคกรงานของฝ่ายนิติบัญญัติในอนาคต

ซึ่งในแต่ละกรมก็จะมีผู้บริหารระดับปลัดกระทรวง คือ ระดับ 11 เป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบ โดยขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ในแต่ละกรมก็จะแยกออกเป็นกองต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้องค์กรฝ่ายนิติบัญญัติเกิดความแข็งแกร่ง และบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทัดเทียมกับฝ่ายบริหาร ซึ่งมีสํานักงบประมาณ สังกัดนายกรัฐมนตรี (ฝ่ายบริหาร) (ดูรายละเอียดในภาคผนวก) ที่มีผู้บริหารระดับ 11 เป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบกองต่าง ๆ เช่นกัน